

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jaki Komisja oddaliła w niej złożone przez skarżące wnioski o zachowanie poufności;
- obciążenie Komisji całokształtem kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi przeciwko wydanej przez Komisję decyzji C(2018) 2743 final z dnia 27 kwietnia 2018 r. w przedmiocie zastrzeżeń odnośnie ujawnienia informacji dostarczonych przez nie na podstawie art. 8 decyzji przewodniczącego Komisji Europejskiej 2011/695/UE z dnia 13 października 2011 r. (Dz.U. 2011, L 275, s. 29) w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji [sprawa AT.39914 – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro (EIRD)], skarżące podnoszą dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że opublikowanie dotyczących skarżących informacji odnoszących się do transakcji pomiędzy traderami, które zostały zawarte jeszcze przed okresem trwania naruszenia, stanowi naruszenie domniemania niewinności. W tym względzie Komisja nie była uprawniona do opublikowania decyzji zawierającej aluzje do mających znamiona naruszenia zachowań skarżących, których nie mogły one zakwestionować. W zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się więc naruszenia prawa oddalając przedstawione przez skarżące wnioski o zachowanie poufności tych informacji.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że opublikowanie, jeszcze przed wyrokiem wydanym przez Sąd co do istoty w sprawie T-113/17 *Crédit agricole i Crédit Agricole Corporate and Investment Bank/Komisja*, informacji czyniących aluzje do mających znamiona naruszenia zachowań skarżących, które zostały przez nie zakwestionowane przed Sądem, stanowi naruszenie domniemania niewinności. W zaskarżonej decyzji Komisja dopuściła się więc naruszenia prawa oddalając przedstawione przez skarżące wnioski o zachowanie poufności tych informacji.

Skarga wniesiona w dniu 12 lipca 2018 r. – *McDreams Hotel / EUIPO – McDonald's International Property (mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis!)*

(Sprawa T-428/18)

(2018/C 319/24)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: *McDreams Hotel GmbH* (Feldkirchen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schenk)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: *McDonald's International Property Co. Ltd* (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca w postępowaniu przed Sądem

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego *mc dreams hotels Träumen zum kleinen Preis!* – zgłoszenie nr 1 47 35 435

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 kwietnia 2018 r. w sprawie R 972/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2018 r. – American Airlines / Komisja

(Sprawa T-430/18)

(2018/C 319/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: American Airlines Inc. (Fort Worth, Teksas, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci J. Poitras, solicitor, J. Ruiz Calzado i J. Wileur)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie zatwierdzenia praw nabytych (decyzja C(2018) 2788 z dnia 30 kwietnia 2018 r.);
- obciążenie Komisji oraz każdego podmiotu wstępującego do sprawy w charakterze interwenienta po stronie Komisji kosztami postępowania;
- zarządzenie wszelkich innych środków, jakie Sąd uzna za stosowne w okolicznościach niniejszej sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca utrzymuje, że Komisja Europejska naruszyła prawo i popełniła oczywiste błędy w ocenie przyjmując decyzję C(2018)2788 z dnia 30 kwietnia 2018 r., w której Komisja stwierdziła, że Delta miała prawo do uzyskania praw nabytych dotyczących slotów lotniskowych udostępnionych przez American Airlines zgodnie z zobowiązaniami przedstawionymi w sprawie M.6607 (zwanymi dalej „zobowiązaniami”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, że Komisja naruszyła prawo stosując błędne kryterium prawne w odniesieniu do uzyskania praw nabytych zgodnie z zobowiązaniami.

Strona skarżąca utrzymuje, że dokonując oceny czy Delta „właściwie skorzystała” ze slotów zgodnie z zobowiązaniami, Komisja zdecydowała, że jedyną analizą, jaką należy zastosować jest weryfikacja czy Delta nie znalazła się w sytuacji popełnienia „nadużycia”. Skarżąca podnosi ponadto, że w przeciwieństwie do stanowiska Komisji, zbadanie brzmienia, kontekstu i celu zobowiązań prowadzi do wniosku, że „brak nadużycia” nie jest istotny, a prawidłowa interpretacja pojęcia „właściwego korzystania” w zobowiązaniach wymagałaby zweryfikowania przez Komisję, czy korzystanie ze slotów miało miejsce „zgodnie z ofertą”, którą Delta formalnie złożyła wniosku o otrzymanie slotów.